

ЧИ ПОТРІБНІ ЗМІНИ В КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ?

Синиченко Надія, *студентка гр. Ю-75*

Україна дуже молода держава, яка пройшла досить складний шлях до отримання своєї незалежності. Конституція України, яка була прийнята 28 червня 1996 року, стала визначальним кроком до становлення верховенства прав і свобод кожної людини і формування демократичного суспільства. Правники різних країн світу, а також Європейська комісія за демократію визнали Конституцію України такою, яка відповідає європейським стандартам. Але на сьогодні відсутність у певної частини українського народу політико-правової культури, байдужість, а також небажання влади дотримуватись правових приписів, що ми спостерігали, призводить до гальмування розвитку України як правової держави. Тому зараз постало досить актуальне питання подолання проблем, які склалися в нашій державі сьогодні. Для цього потрібно забезпечити віру громадян в чесну демократичну владу, а також верховенства Основного Закону. Тому ми визначимо і проаналізуємо недоліки в сучасній Конституції та запропонуємо внести свої зміни та пропозиції.

Конституція України 1996 року, вона відповідала конкретним історичним, політичним та соціальним умовам, що на той час склалися у даному суспільстві. Україна характеризувалася існуванням сильного президента, який з часом свого правління, привласнив собі повноваження, які не надавалися йому Основним Законом України. Україна обрала шлях виходу із цієї ситуації, і цей процес завершився прийняттям 8 грудня 2004 року Закону України "Про внесення змін до Конституції України". На даний момент Конституція потребує деяких змін. Це спричинено виникненням двовладдя в країні, через дублювання функцій президента та прем'єр-міністра вони приречені на постійний конфлікт. Це призвело до корупції, розкрадання бюджетних коштів, тіньової приватизації, а також до відсутності притягнення до юридичної відповідальності. Наступна проблема пов'язана з судочинством в Україні. Її залежність від інших гілок влади призвела до прийняття відверто неправосудних рішень. Через відсутність реальних механізмів народного волевиявлення, народ повістю усунутий від здійснення безпосередньої влади.

Як бачимо, сучасній державі потрібні зміни, які б знайшли своє відображення в Основному Законі України. Як зазначає Ігор Коліушко, Голова Правління Центру політико-правових реформ, та Юлія Кириченко, експерт Центру політико-правових реформ, що першочерговим питанням при внесенні конституційних змін є обрання такої форми державного правління, такої моделі взаємодії органів влади, яка зможе найефективніше працювати в Україні, враховуючи існуючі на сьогодні політичні та соціально-економічні реалії нашого суспільства. Серед них можна виділити, зокрема, такі: незріла багатопартійна політична система, що проявляється у відсутності ідеологічно визначених стійких політичних партій з свідомою громадською підтримкою, нечисельність середнього класу та гостро виражена соціальна поляризація суспільства, відсутність демократичних традицій та стійкого політичного режиму, що сприяє досягненню консенсусу в суспільстві, високий рівень централізації влади, слабке місцеве самоврядування та відсутність регіонального самоврядування, неефективна система врядування, успадкована з радянських часів, корупція, зокрема, корумпована судова влада, низький рівень правосвідомості політичної еліти, домінування політичних домовленостей і торгів над правом, слабкість інститутів громадянського суспільства.

Ми пропонуємо такі зміни: чіткого розподілу повноваження між гілками влади; вдосконалення процесуальних гарантій захисту прав та свобод людини та громадянина; удосконалення механізму народовладдя, забезпечення постійної комунікації між владою та громадянами. Але слід погодитися зі словами Лідії Суржик : “З часу проголошення незалежності України діяла стара Конституція і ми спокійно жили. І сильного перевороту в житті від того, що стара лицемірна “брежнєвська” Конституція була замінена на щось нове, люди не відчували. Це відчуття пригнічене й задавлене економічними негараздами, й зараз невідомо, що люди цінують більше — благополуччя матеріальне чи відчуття свободи”.

Та все ж таки зміни в Конституції України потрібні, оскільки країна не стоїть на місці і поступово виникають проблеми в розподілі владних повноважень, а також деякі суспільні відносини, які потребують врегулювання. Тому проект Конституції повинен бути винесений на всенародне обговорення.

Сінченко Ю.П., *ст. викладач кафедри права*